

en anden Lyd, end den havde paa det Delegeretmøde, der holdtes den 27. November.

Naar det ærede Medlem har udtalt, at det er et stort Tilbageskridt, at § 6 har faaet den Affattelse, som den fik ved anden Behandling — og forhaabentlig vil faa ogsaa ved tredje —, ønsker jeg dog dertil at gøre den Bemærkning, at saafremt det ærede Medlem vil tage Statistisk Aarbog for 1912 frem, vil han paa Side 180 se, at af alle skatteyndende Medlemmer over 18 Aar — og her er altsaa de gifte Kvinder fradraget — andrager de, som har en Indtægt af under 1,500 Kr., 88½ pCt. Altsaa, 88½ pCt. af Danmarks Befolkning vil kunne blive Medlemmer af Sygekasserne efter det foreliggende Lovforslag. At det skulde være et stort Tilbageskridt, maa jeg tilstaa, forstaar jeg ikke. Regner det ærede Medlem maaske 1,500 Kr.s Indtætsgrænsen for at være for høj og ønsker at gaa ned til 1,200 Kr., vil alligevel 83 pCt. af Danmarks Befolkning kunne blive Medlemmer. Det kan ikke kaldes noget Tilbageskridt og endnu mindre nogen daarlig Stilling for Smaakaarsfolk i Danmark, hvad Sygekassesagen angaar. Jeg har ønsket at fremsætte disse Tal, inden Forhandlingen slutter, for at det dog kan blive bekendt, at den Modstand, der nu fra socialdemokratisk og radikal Side ydes mod Lovforslaget, egentlig ikke er saa værdifuld, som Ordene lyder til.

Stauning: Den højtærede Minister erklærede, at der ikke i det foreliggende Lovforslags § 6 var noget Tilbageskridt, og han nævnede som Vidnesbyrd om, at der tværtimod var Fremskridt, at Formuegrænserne var satte op. Jeg erkender, at det er et Fremskridt. Det er ganske vist blevet muligt nu for en Del bedre stillede Ejendomsbesiddere at vedblive at være Medlemmer med Ret til Statstilskud. Men paa den anden Side har man ogsaa nedsat Muligheden for de fattige og ejendomsløse for at kunne være Medlemmer med Statstilskud, og jeg har i alt Fald ingen Anledning til i særlig Grad at takke for, at nogle større Formuebesiddere nu kan blive statstilskudnydende Medlemmer, naar Tilskuddet samtidig berøves dem, der er ejendomsløse, men hvis Indtægt maaske er et halvt eller et helt Hundrede Kroner over de Indtætsgrænser, Flertallet anser for passende Norm i Fremtiden.

Den højtærede Minister sagde, at Forslagets Vedtagelse tværtimod vilde være et stort Fremskridt, og han henviste til Bilagene og sagde: Der er en Masse Mennes-

sker omtalt i disse Bilag og mange flere, end der her staaer, om hvem der er rejst Tvivl; nu skal det afgøres, om disse Folk skal ud af Sygekasserne eller de skal forblive der, og ved Lovforslaget gøres det muligt for Folk, selv om de er over Grænsen, at kunne blive der mod at betale et saa meget større Kontingent, som Statstilskuddet eller offentlige Tilskud i det hele har udgjort. Jeg erkender, at der i Bilagene findes nogle Oplysninger i saa Henseende. Der findes under Nr. 16 en Forpagter med 1,650 Kr. i aarlig Indtægt og 6,000 Kr. i Formue, som efter de Herrers Lovforslag kan vedblive at være Medlem med Statstilskud. Og der findes under Nr. 26 en Telefonarbejder i en Købstad med 2,200 Kroners aarlig Indkomst og 5 Børn, som ikke kan være Medlem med Statstilskud. Jeg synes, det er udmærket at henvise til Bilagene. De illustrerer saa rart den Retfærdighed, Flertallets Lovforslag vil udøve. Den Mand, som ingen Formue har, men tilfældigvis et Aar har 2,200 Kr.s Indtægt, kan, selv om han har 5 Børn, ikke være Medlem med Statstilskud, men den Forpagter, der, antagelig hvert Aar, har en Indtægt af 1,600—1,700 Kr. og 6,000 Kr. i Formue, kan vedblive at nyde Statstilskud. Skal det være et Fremskridt, overlader jeg med Fornøjelse Flertallet den Fjer at pynte sig med.

Den højtærede Minister erklærede imidlertid, at jeg og formodentlig mine Partifæller havde gjort, hvad der var os muligt for at hindre, at de gamle Medlemmer kunde blive i Sygekasserne. Jeg maa afgjort tilbagevise den Paastand, idet jeg paa et af de første Møder i Udvalget har stillet positivt Forslag om, at Medlemmer, der var udelukkede fra Statstilskud i Kraft af den gamle Lov, og Medlemmer, der eventuelt blev udelukkede derfra efter den nye Lov, skulde have Adgang til vedblivende at være Medlemmer med Ret til Statstilskud. Det er muligt, at der er stillet lignende Forslag af andre Medlemmer, jeg husker ikke saa nøje, hvorledes de enkelte Forslag var formulerede, men jeg er overbevist om, at umiddelbart efter første Behandling udarbejdede jeg et Forslag, der tog Sigte paa, at de gamle Medlemmer vedblivende skulde kunne være i Sygekasserne som betalende og nydende Medlemmer uden Ret til Statstilskud, hvis de faldt udenfor de Regler, der maatte blive fastsat. Jeg maa derfor, som sagt, afgjort tilbagevise den højtærede Ministers Paastand. Jeg antager, han mener, at jeg ved at stemme imod Lovforslaget, som det